

לזכר כזאת בירושלים, ואחד הי ערבים היה מבקש להשתמש בשי רותים של בית יהודי. ספק אם משהיה היה פותח לו את הדלת. התהלכה מגיעה לכיכר בית הקברות, הנמצא בלב סכנין. אני דרטה לזכר הרוגי יום-האדמה נמר צאת באמצע בית הקברות. למרג לות האנדרטה יינשאו הנאומים. ראשון גואם ראש-מועצת ערבה, מוחמד עברי, המזכיר כי זהו ה פועם השישית שבה משתקיים יום האדמה. מחיאות כפיים.

הומור

יהודי

אחריו נואם מאיר וילנר, מ אחרי האנדרטה מהומה. כמה ערבים רבים ביניהם מי ינאם ראשון. התחרות היא בין נואם על רק"ח ובין נואם של בני-הכפר: וילנר קורא בקול: „חברים! ידי דים! העם של הגליל!" הוא מדבר על השודדים ששדדו אדמה ערבית, מדבר נגד המיצפים, קורא לתוש ביהם שודדים ומבטיח כי ההיס טוריה לא תשתוק על העוול שנע שה לעם הפלסטיני. הוא מצטט את בסאם שכעה, שאמר לחיילים: „לכם יש רובים אין לכם ראש". אחר כך הוא מנסה להצחיק כש

שיירה של גברים מהגיבעה ומצ טרפת אל התהלכה. „ברוח ובדם נפדה את הגליל! ברוח ובדם נפ דה את פלסטין!" נשמע בקצב אחיד ובהנפת ידיים. המכונית מתנהלת לאיטה. גילה מזנקת כל כמה דקות מהמכונית כדי לצלם. המכוניות האחרות שיי צלמים או כתבים ולצלמים של העיתונות הזרה. פרט לחנוך גוטי מן, אנחנו לא מצליחות לזהות צלמים או כתבים ישראלים. לטל וויזיה הישראלית אין זכר. קבוצת אנשים עוצרת אותנו ו שואלת איך מגיעים לטיבה. אני שואלת אותם איזה עיתון הם מייצגים. הם אומרים שהם עובדים באוניברסיטת בירדיות.

המונים מקיפים את המכונית ה קטנה. הסנסמות הולכות ומתרבות. התופים והמצלתיים מכים. מתוך מכונית פזו משרד צעיר ברמקול סיסמות. סאמיר מספר לי שהוא קורא שירים של סאמיה קאסם.

שירותים

בית ערבי

עשרות צעירים בגילאי תי כון, נושאים על כתפיהם את חבריהם המניפים את דגלי פלסטין. כשפניהם רעולות בכפיות אדומות.

נערות במשאית בדרך להפגנה בדם ורוח נפדה את הגליל

הוא אומר: „יש עוד גיבור אחד. פרופסור הוא קורא לעצמה. הוא פרופסור כמו שהרב כהנא הוא רב". הנסיון נכשל. ההומור היהודי שונה כנראה מההומור הערבי. במהלך כל הנאום נשמעות הפר עות מצד בני-הכפר, ומעט מחיאות כפיים. העם מתפזר בין הקברים. נראה כאילו התהלכה וקריאת ה סיסמות הוציאה מעט את הרוח מהמפרשים. אנו מתחילים ללכת לכיוון ה מכונית, כדי לצאת מסכנין לפני שאלפי האנשים יציפו את הדרכים. ולא נשארים לנאומי של תופס ויאר. בדרך אנחנו פוגשים אחד מבני-הכפר ואומרים לו: התהלך כה היתה מרשימה, אבל העצרת מאכזבת. הוא משיב: „מה את מדברת? זו היתה הצלחה כבירה! העובדה שהינפנו את דגל פלסטין היא מבחינתנו הצלחה". כמה פעילים של מצפן ושל גור מים קיצוניים בתוך מצפן, בלונדים תכולי עיניים, מחלקים כרוזים בי ערבית, ומנסים למכור חוברות כתובות ערבית. איך ידענו שהם ממצפן? שאלנו אותם. סאמיר עוקף את הפקקים שמת חילים להתהוות, ונוסע בדרך-לא דרך. הוא מכיר את שבילי הגליל כמו את כף ידו. מבלי שנדע איך, אנחנו מוצאים את עצמנו בצומת יגור. אוטובוס של המישרה אוסף את השוטרים מהמחסום. המישרה סיימה את עבודתה. יום-האדמה עבר בשלום. בגדה לא נהרג איש וגם בגליל היה שקט. בכפר המרה קנינו לבנה אצל אברירמי. הוא לא שבת. בשביל מה לשובות. הוא אומר, מה ייצא לי מזה?

פעיל רק"ח אומר לנו כי אלה הם חברי תנועת בני-הכפר. אחר כך יפריעו חברי תנועת בני-הכפר ל מהלך נאומי של מאיר וילנר, ה נישא בעברית. תופס ויאר ואשתו מגיעים בי מכונית המתנהלת לאיטה. ויאר הוא אחד הנאומים. „ראית שאין מישרה", הוא אומר לי. „סוף סוף משהו קיבל שכל והבין שזוהי הדרך למנוע פרובוקציה". אני אר מרת לו שאני קצת חוששת, והוא מרגיע אותי ומבטיח: „ההוראות שניתנו הן חדר-משמעות. הפגנה שקטה ולא אלימה". ויאר לא מצליח לעודד אותי. גילה נעלמת עם המצלמה בין נחיר לי האדם. אנחנו מחנים את המכר נית בכניסה לסכנין. אין אפשרות להתקדם איתה יותר. כמונו ער שים כל יתר הכתבים הזרים. אנחנו מתנהלים לאיטנו בתוך התהלכה. אני מרגישה כמו נטע זר. כולם יודעים שאני לא משלמה. אני מביכה את סאמיר המוסלמי, כאשר אני מניחה לזרועו. הוא איש מוכר מאוד. הוא מרגיש לא נוח שאשה יהודיה אוחת בזרועו. אחת ממכרותיו אף מעירה לו על כך. הוא מסביר לה שאני מ„הסאפה", העיתונות, וקצת ממוגדת. אנחנו נסחפים עם המוני האדם. בשלב מסוים אנחנו מוצאים את גילה, המצפה בשולי הדרך. הוע קות רמות. מכל עבר נשמעות סיס מות ומונפות כרוזות. סאמיר דואג לנו לשירותים ולמים בביתו של מורה הכפר. אנחנו מתבלות בי אהלן וסאלן. אני חושבת מה היה אילו קרה מיקרה הפוך בירושלים, למשל, אילו היתה מתקיימת תהי

(המשך מעמוד 25) אירופה. אם לא ינסה להתקבל לאחת האוניברסיטות בארץ. עמאר אבו-אחמד אומר לי: „הם פתחו את המשביר לצרכן כדי לשבור את השוק. אני לא אקנה שם אפילו מסטיק בזוקה. כל גרוש שנכנס להמשביר לצרכן הולך ל התנחלויות". בדרך למכונית, החונה ליד המעיין, עומדת קבוצת גברים. אחד מהם, פרט דניאל, בעל חנות פלא סל, מוכן לפתוח למענו את החנות. „אני לא שובת, אבל אני לא רוצה שיבואו לפה צעירים ויתחילו לי עשות לי צרות. אז אני מעדיף לעמוד ליד החנות ולהשאיר אותה סגורה", הוא אומר.

אל החנות מגיע סאמיר מוטראן, פירסומאי ואיש יחסי-ציבור. מאחר יותר הסתבר כי הפגישה עם סאמיר מוטראן היתה העסק הטוב ביותר שעשינו באותו יום. סאמיר, מי שמארגן מדי שנה את טקס בחירת מלכת היופי הערבית, הוא בן לאחת המישפחות המכובדות בנצ רת. מישפחתו מתנגדת לשביתה, אך כדי שלא להיות יוצאת דופן החליטה לסגור את משרד הפירסום ואת העסק המישפחתי, שהוא ייצור ממתקים מזורחיים. אנחנו מוצאים בית-קפה פתוח. שותים קפה תורכי, בעל בית הקפה טוען שאינו יכול לסגור את בית-הקפה מכיוון שזהו מקום צי בורי. מזכיר בית-המישפט מצטרף אלינו ומספר כי השופטים הלכו הביתה מכיוון שאף אחד מהעומדים למישפט לא הגיע, ואלה שהובאו עליידי שוטרים להארכת מעצר הוחזרו להתאכל מכוון שעורכי הדין לא הגיעו. קופת-החולים בוצרת פתוחה. גם לישכתי-העבודה. שם מתנהלת ה עבודה כסידרה.

ברוח

ובדם

בדרך לסכנין אנחנו עוברים דרך כפר רינה. סאמיר מוטראן מתנדב להצטרף אלינו, כדי להורות לנו את הדרך. מוסך כפר רינה פתוח. גם חנויות המכולת פתוחות. במיסעדה של יונס, ליד צומת גולני, העבודה כרגיל. בעל המיס עדה, ערבי עשיר שבבעלותו גם מיסעדה יונס המפורסמת מיפו, נתן הוראה חדר-משמעות: לא ל שבות! גם תחנת הדלק והמיזון שבבעלותו פועלים. בכניסה לכביש המחבר את הכפ רים דיר-חנא, ערבה וסכנין, עוצרת המישרה מכונית אמריקאית שכו רה של אחת מרשתות הטלוויזיה הזרות, ואת מכונית הפולקסוואגן שלנו. השוטרים אוסרים עלינו להיכנס. אוטובוס מלא ערבים ש מגיע לצומת עובר ללא כל קושי. השוטרים מבקשים אישור ממפקדם לאפשר לנו להיכנס. המפקד מאשר ומבקש להזהיר אותנו שאנחנו נכנסים על אחריותנו. ליד דיר-חנא שלט כחול בשלוש שפות: „שביתה". אנחנו מאיטים שיירה נושאת שלטים יוצאת מדיר חנא והולכת בדרך לסכנין. עשרות נשים וילדים צועדים רגלי. רבים מגיעים במכוניותיהם. כמה נשים מתעלפות בצדי הדרך. תינוקות בני יומם נישאים בזרועות אמור תיהם. יש פה ילדים, אז לא תהיה ההומה. אני מנסה להרגיע את עצמי. אני מודה שאני חוששת. אזהרת המישרה והזרם האדיר של תושבים ערביים נושאי השל טים, הצועקים בקולי קולות: „בדם וברוח נפדה את הגליל!" עושים את שלהם. גילה מנחשת שלא יהיה אף שוטר אחד בתוך הכפרים. אני משוכנעת שהמקום יהיה מוצף בשוטרים ובחיילים. אחר-כך מסתבר שגילה צדקה. המישרה נהגה ב תבונה. אף לא שוטר אחד, אף לא איש מישרה-גבול אחד נראה בשטח שבו התקיימה התהלכה וההפגנה. האירגון מופתי. בערבה יורדת

למד צילום עכשיו

קורסים למתחילים ומתקדמים

מספר התלמידים בקבוצה מוגבל ל-10
● החלה ההרשמה לשנה"ל תשמ"ג ●

עוד פרטים-בין השעות 10.00-22.00

קמרה אובסקורה לימוד צילום

תל אביב: רח ביאליק 23, טלפון 658677
ירושלים: רח בצלאל 6, טלפון 233502
חיפה: רח הנוביאם 13, טלפון 662773

הינם!!!

מצלמת וידאוטייפ

במיבצע פסח

בוידאוקולור

צלם את ליל הסדר בביתך על חשבוננו (כולל הדרכה ויעוץ)

מצלמת וידאוטייפ + ציוד תאורה + אדפטור

מחוצרת „טלפונקו"

תוגרל בין הרוכשים אצלנו וידאוטייפ (מכל סוג) במחירים סבירים
ההגרלה תערך בפיקוח עו"ד ורואה חשבון החברה ● המיבצע עד 2.4.82

פרס תנחומים לכל דורש -
העברת סרטים לוידאו סופר 8
לשעה שלמה ללא תשלום
(לא כולל קסטה)

- * מבחר וידאוטייפים
- * קסטות וידאו
- * מעבדה צמודה

וידאוקולור

ת"א, ככר המדינה 22, טל' 217039

הופיע ונמצא למכירה

נצח

מגזין אחר של נשים

תן טרמפ לחייל